

Del af en fast Ejendoms Købesum, der betales kontant eller dækkes ved Udstedelse af Obligation til Afhænderen, medens den bortfalder for den Del af Købesummen, for hvilken Køberen overtager allerede indstaaende Prioritetsgæld i den købte eller overtagne Ejendom". Et Lovforslag af samme Art har været fremme her tidligere, men jeg har tilladt mig at formene, at man ved at gaa den Vej, som her er gaaet, hæver den værste Ubillighed ved Halvprocentsafgiften. Forholdet er jo i Virkeligheden det, at faste Ejendomme her i Landet ved Ejendomsovergang ere beskattede, for saa vidt de ere prioriterede, i en ganske overordentlig Grad: først med en Beskatning med $\frac{2}{3}$ pCt. Stempelafgift, dernæst med en Obligationssafgift af $\frac{1}{6}$ pCt. og endelig med Halvprocentsafgiften. Jeg har ment, at det er en fuldkommen ubillig Udelse, navnlig for saa vidt det drejer sig om Overtagelse af Prioriteter og navnlig ubillig, naar man ser de aldeles ubetydelige Summer, med hvilke andre Værdiomsætninger her i Landet af forskellig Art ere beskattede. Jeg har derfor ment, at dette lille Lovforslag opfyldte et Billighedskrav, ved at det for Fremtiden blev faaledes, at enhver, der købte Ejendom, fritoges for Halvprocentsafgiften af den overtagne Prioritetsgæld, og naar jeg har tilføjet, at der skulde betales $\frac{1}{2}$ pCt. af det, som dækkes ved Obligation til Afhænderen, er det udelukkende gjort for at hindre Omgaaelse af, at Afgiften bliver erlagt af den Del af Købesummen, der virkelig bliver betalt kontant.

Det andet Lovforslag, jeg skal forelægge, indeholder en Bestemmelse om en Forandring af Stempelovens § 31, saaledes at de $\frac{2}{3}$ pCt. ved Salg af Ejendomme regnes til $\frac{1}{6}$. Jeg mener, at der væsentlig gælder affurat de samme Grunde for dette Lovforslag som for det andet, og jeg mener, at det er en Ting, som er saare let at rette, og som der maaste er et ringe Haab om, kunde blive rettet netop for Tiden. — Jeg skal tillade mig at anbefale Forslagene til det høje Tings Velvilje.

Formanden (Høgsbro): Eksemplarer af samtlige disse Lovforslag ville blive omdelte.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Aflysning af Tienden.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2363 ff.)

Lovforslaget sattes under Forhandling.

Forslagsstilleren (S. C. Christensen): Under den store Landbobevægelse, vi havde her i Landet for ca. 50 Aar siden, var der især tre Krav, som fra Bondevennernes Side blev gjort gældende og fremstillede. For det første forlangte de Overgang fra Fæste til Selveje, for det andet almindelig Værnepligt, almindelig Værnebyrde, og endelig for det tredje Hartkornets Ligebestatning. Disse Krav blev fremsatte mange Gange baade paa Møder, i Præsens og i Stænderforamlingen, og der indkom ogsaa Andragender fra Bønderne trindt omkring i Landet til Regeringen i den Henseende. Jeg skal saaledes minde om, at i Fyrreene fremkom et Andragende til Regeringen, underkrevet af 9,400 Bønder, hvori disse Krav vare fremsatte. Derpaa svarede Regeringen ved kongelig Resolution af 26de August 1846 og svarede temmelig afvisende. Det hedder saaledes i denne Resolution, at „Vi iøvrigt med Mishag have erfaret og aldeles maae misbillige de uklare og uretfærdige Forestillinger, der ligge til Grund for deres Begæringer om Fæsteforholdets tvungne Overgang til Selvejendom saavel som om Hartkornets Ugligheds og Tiendens Forandring til en paa alt Landets Hartkorn fordelt Pengeafgift, samt at Vi, idet Vi med lige landsfaderlig Kærlighed omfatte alle forskellige Klasser af Vore tro Undersaatter, ingen Sinde kunne eller ville tillade, at deslige, al Retfærdighed og Ejendoms-sikkerhed undergravende, Anskuelser komme til Anvendelse ved Afgørelsen af de Spørgsmaal, hvorpaa Andragendet gaar ud“. Saaledes blev der svaret den Gang paa et saadant Andragende. Smidlertid tabte Bondevennerne jo dog ikke Modet, men vedblev at fortsætte deres Kamp for de Krav, som de fremsatte, og det viste sig, at de i mange Retninger vandt frem. Den almindelige Værnepligt naaede vi til i 1848, og Hartkornets lige Bestatning naaede vi for en Del i 1850; men med Hensyn til Tienden have vi jo endnu en Del tilbage at ønske, thi ved den er der ikke blevet rørt i Retning af at faa den lagt lige paa Hartkornet, som den endnu falder meget ulige paa, thi en hel Del af Hartkornet er jo aldeles fri for at svare Tiende. Jeg skal saaledes nævne, at Kongetiende svares af 313,000 Tdr. Hartkorn, og altsaa ere ca. 67,000 Tdr. fri derfor; Kirketiende svares af ca. 324,000 Tdr. Hartkorn, og altsaa ere ca. 56,000 Tdr. fri,